

A portrait of Michaela Zamari, a man with a beard and slicked-back hair, wearing a dark suit jacket over a white shirt. He is looking down and to the right, with his hands near his chest. The background is a soft, smoky grey.

MICHAELA
ZAMARI

IMPULZ
V TEBE

MICHAELA
ZAMARI

**IMPULZ
V TEBE**

Tento príbeh sa ako celok nikdy nestal.
Všetky mená postáv a udalosti v tomto príbehu
sú vymyslené. Akákoľvek podobnosť
s realitou je čisto náhodná.

Ak by ste však poznali niekoho, ako je Leyton,
pošlite ho za autorkou.

Určite dostanete aj nejaké nálezné.

Copyright © Michaela Zamari 2024
Cover design © Michaela Vysloužilová 2024
Cover photo © depositphotos
Slovak Edition © Michaela Zamari 2024

ISBN PDF: 978-80-69035-13-3

Prajem výnimočný čitateľský zážitok
a nájdenie mnohých čarovných impulzov
v sebe aj okolo seba.

M.

Doprajem si:

- ♥ čas, ktorý potrebujem
- ♥ byť pre seba prioritou
- ♥ plniť si sny
- ♥ sústrediť sa na to, čo môžem ovplyvniť
- ♥ robiť najlepšie, čo môžem
- ♥ tešiť sa aj z malých úspechov
- ♥ pauzu (nie je to lenivosť)
- ♥ chcieť viac od seba aj od života
- ♥ ale aj ľúbiť a vážiť si, čo mám
- ♥ a čítať neprestanem!

Playlist ku knihe

Pain & Pleasure – Black Atlass
CRUSH – SEBASTIAN PAUL
Kissing In The Cold – Florrie
Dangerous – Big Data feat. Joywave
Magnets – Disclosure feat. Lorde
Omniverse – Frank Neo – Topic
When We Were Lovers – Jack Savoretti
Praise The Lord (Da Shine) – A\$AP Rocky feat. Skepta
Feet Don't Fail Me Now – Foxes
Fantasize – Ariana Grande
Not There Yet – nourii feat. Dominic Neill
911 – Wyclef Jean feat. Mary J. Blige
Big Jet Plane – Angus and Julia Stone
The Tide Is High – Blondie
Think About Us – Little Mix feat. Ty Dolla \$ign
Smalltown Boy – Bronski Beat
Love Somebody – Moncrieff
If Anything's Left – Jamie Fine
At Your Worst – Calum Scott
Love Me Now Or Lose Me Later – Kygo, Matt Hansen
Wasted In Miami – Moonshine
Play The Part – Two Feet
Me & My Demons – OMIDO x Silent Child
The Sun Is Shining Somewhere – Moncrieff

Trouble – Cage The Elephant
Lullaby – The Cure
Used To – MUTEMATH
How Long – Tove Lo
Cruel – Foxes
ON SOME HIGH – SEBASTIAN PAUL
Last Man Standing – Livingston
The Ballet Girl – Aden Foyer
I Can't Escape – Eminem, Rita Ora (Remix by Liam)
Don't You Cry For Me – Cobi
Traitor – Livingston
3 Nights – Dominic Fike
Love Like Mine – Stela Cole
Tough – Quavo, Lana Del Rey
Tulum – Vandelux
BACK AND FORTH – SEBASTIAN PAUL
Keep It Up – Good Neighbours
Clouds – Paper Idol
Comfortable – The Knocks feat. X Ambassadors
Snowflake – Annabelle
Young, Wild and Free – Snoop Dogg & Wiz Khalifa feat.
Bruno Mars
Curls In The Wind – Mark Ambor
28 – Ruth B & Dean Lewis (Kauen Remix)
See You Again – Wiz Khalifa feat. Charlie Puth
I'm In Love With The Coco – Ed Sheeran (Hitimpulse Remix)
Lonely Road – mgk & Jelly Roll
Houndin – Layto
Head First – Christian French (Young Bombs Remix)
Voices – KSI feat. Oliver Tree
Losers – Post Malone feat. Jelly Roll
All I Ever Do (Is Say Goodbye) – Zak Abel
Gold (Thomas Jack Remix) – Gabriel Rios
Dance With Knives – Feverkin
Nothing Burns Like The Cold – Snoh Aalegra feat. Vince
Staples
The Sound Of Silence – Disturbed (CYRIL Remix)
Angel – Camylio
Walls – Ruben

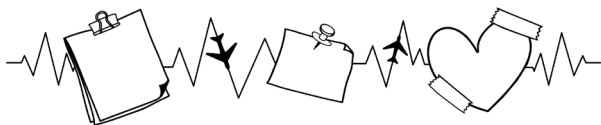

*Ked' nabadúce budeme chcieť niekoho kritizovať
alebo urážať, tak sa najprv spýtajme sami seba,
čo o tej osobe vieme. Alebo si rovno radšej
zahryznime do jazyka.
Nás to zabolí oveľa menej,
než naše reči v ušiach neznámych hrdiniek a hrdinov,
ktorí sa svojimi fyzickými nedokonalosťami „previnili“
len tým, že chcú žiť tak, ako to chceme všetci.*

Venujem Ivanke, Miškovi a Pet'ovi.

Vy ste skutoční hlavní hrdinovia.

Prológ

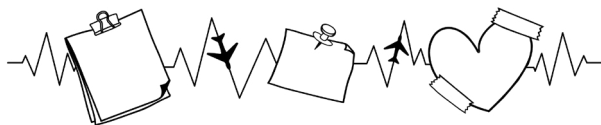
Niekedy nám je dopriate stráviť jeden deň s osobou z našej budúcnosti.

Ale nikto nám to nepovie vopred.

Je to dar?

Alebo prekliatie?

Čo by sme urobili inak, keby sme to vedeli?

1. kapitola

Leyton

Najlepším elementom na svadbách sú družičky. Upravené, vysmiaté, v ideálnom prípade odeté v šatách vyzdvihujúcich ich zvodné prednosti a s nohami v topánkach na vysokom podpätku.

Okrem jedinej svadby na planéte. Tej dnešnej.

Všetky družičky sú buď nevestine tety, sestry, sesternice, netere, alebo sú pod zákonom.

A ja som možno verejnosťou odsudzovaný za záletníctvo a nezáväzné flirtovanie, no nie som bezohľadný zvrhlík.

Suma sumárum, zostáva iba koordinátorka, na môj vkus až príliš upätá sekera, či čašníčky z cateringu.

Pokiaľ mi karma nedopraje iba samých čašníkov s rovnakým chobotom, aký mám ja.

Som tolerantný, o tom pokoj, ale mám rád ženy, a to je jediná vernosť bez znaku dolára, ktorá sa nachádza v mojom portfóliu.

Dnešok je ku mne naozaj nemilosrdný, pomyslím si, vystupujúc z loďky, ktorá slúži ako taxík medzi zátokou *Cala di Volpe* a súkromným plážovým klubom na Sardínii.

Práve tu sa dnes žení môj šéf Stephen a naša kolegyňa Kathleen.

„Človeče, tváriš sa, akoby si za tých pár minút cesty dostal úpal,“ potľapká ma po chrbte Austin, keď vystúpime na provizórne mólo a ocitneme sa pred vyzdobeným plážovým klubom svetovej značky.

Typický kockatý introvert, kým ho niekto nevyzve rozprávať sa o cenotvorbe či aplikáciách. To je jeho odbor aj životné poslanie.

Mimo toho je super magnet na baby. Všetky si všimnú, že ani jeden z nás nie je na zahodenie, no len tie dobrodružnejšie rýchlo zistia, že ja viem ústa používať rôznymi spôsobmi.

Predposledný rok na vysokej škole sme do firmy nastúpili na prax spolu ako zelenáči. Odvtedy sa z nás stali nielen profesionáli, ale aj priatelia.

On je moja kotva, vďaka nemu občas prestanem lietat' privysoko, ja som jeho motorový navijak, ktorý potrebuje, aby pridlho nekotvil na jednom mieste.

Nie je to tak dávno, čo malo vedenie rozhodnúť o povýšení a na súpiske sme boli my dvaja.

Oficiálne rovní kandidáti, neoficiálne som to mal už dávno vyhraté.

Austin je hlavička, no kým on používa iba vycibrený rozum, ja sa neštítim zapojiť aj lakte. Obrazne povedané.

Mojou jedinou konkurenciou mala byť šéfova dcéra Riley, ktorá už dlhé roky žije na Slovensku a o našej firme a jej fungovaní nemala ani šajnu. K vedúcej pozícii by prišla ako slepá kura k zrnú.

Musím sa priznať, že preto som k nej pri našom zoznámení nebol práve najgalantnejší.

Nie som na to hrdý.

Ukázalo sa však, že o ekonómiu a financie nemá ani minimálny záujem a že máme viac spoločného, než by ktokolvek tipoval.

Navyše nemienila vymeniť pokojný život v Bratislave za pulzujúcu newyorskú burzu.

Divoška s americko-slovenskými koreňmi k tomu všetkému zaujala Connora, Stephenovho najlepšieho kamaráta a kolegu, ktorý sa mal čoskoro stať partnerom.

Ich rodinná dráma vyvrcholila na šéfovej narodeninovej párty v španielskej Marbelle a zo sokyne sa vyklúla skvelá baba, ktorú považujem za svoju kamarátku. A keďže kamarátok nemám veľa, o tých pár sa starám ako o princeznú.

Keď už je reč o princeznej...

„Už vieme, či dorazí Riley?“ spýtam sa, keď okolo mňa prejde Clay, jeden z najstarších chlapíkov vo vedení a jedna z pravých rúk môjho šéfa.

„Kým ju tu neuvidím, neviem nič viac ako ty,“ zašvitorí nonšalantne. „Držme Stephenovi palce.“

Jeho devízou je zenový pokoj. Ten chlap je vedomostne aj finančne tak za vodou, že tesne pred dôchodkom ho už nič nevykoľají.

Ale informovaný je rovnako naprd ako my ostatní.

Stephen si to pred pár mesiacmi riadne pohnojil.

Vo výchove spravil viac chýb ako môj otec a jeho jediná dcéra sa s ním nerozprávala takmer tri mesiace.

Poslal po ňu jej najlepšieho priateľa Aliho.

Všetci sme teda v očakávaní.

A vysmädnutí ako po trojdňovej púti po Sahare.

„Ideme k baru,“ odchytím Austina.

Neprotestuje a za nápad storočia na mňa hrdo žmurkne.

Šašo, fakt ho mám rád.

Ak dnes nenájdem kosť, ktorú budem môcť celé doobedia dobýjať a v noci velebiť, tak tento výlet neoznačím za dovolenku, ale za služobnú cestu.

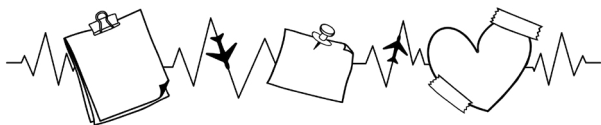
Keď však prejdeme k prvému baru len kúsok od vstupu na drevenú podestu, moju pozornosť upúta napajedná tmavovláska, ktorá zápasí s vreckom ľadových kociek.

Napravím si ľanový komplet pozostávajúci zo sivej košele a bledých nohavíc, jemne dokrčený zo sedenia na lodi, a uškrniem sa.

Nuž, tuším som dnešku krivdil s tou ponukou mimo svadobných hostí. Ešte nikdy som nevidel namosúrenú kočku, ktorej by pasovala čašníčka rovnošata viac ako tejto neznámej.

„Čo si dáš?“ spýta sa ma Austin len pár metrov od barového pultu ozdobeného palmovými listami a svadobnou dekoráciou.

Cítim sa prehnane nadšene na to, že mi ešte nikto nič svetoborné neprislúbil. Potom si napravím košeľu s rozopnutým vrchným gombíkom aj rukávy vykasané po lakte a poviem: „Neviem meno, ale mám vybraté.“

2. kapitola

Leyton

„Potrebuješ pomôcť s tým ľadom?“ ponúknem sa na miesto vychrlenia objednávky.

Zdvihne ku mne zrak a ukáže mi svoje uhrančivé oči. Len máločo ma vyvedie z rovnováhy.

A jej tvár je desaťnásobkom toho.

Už som videl veľa krásnych žien, z tejto však kričí charizma, ktorou by som sa pokojne nechal pripraviť o sluch, ak by to znamenalo, že sa na ňu môžem kedykoľvek pozerieť.

Venuje mi falošne zdvorilý úsmev. Jej slová už až také zdvorilé nie sú: „Potrebuješ sa schladieť?“

Započujem Austinov rehot.

Daj sa do poriadku, borec! nakopnem sa v duchu.

Nenechám sa predsa opantať jednou kočkou s vlasmi rozstrapatenými ako po výdatnom sexe a perami, ktoré mohli byť spúšťačom.

Alebo môžu byť.

Pristihnem sa, že jej na ne civiem, aj keď si rozpustí vlasy, len aby si ich následne upratala do chvosta.

Nie som jediný.

Som nechutne priehľadný.

Odkašlem si a zvolím taktiku nevšímavosti.

Počnúc jej otázkou.

„Dvakrát gin s tonikom?“ spýtavo pozriem na Austina.

Súhlasne prítaká, tmavovláska to gesto zopakuje a pripraví nám objednávku.

„Vďaka,“ sledujem jej prsty opúšťajúce zarosené sklo môjho pohára, a zakazujem si premýšľať o tom, ako by som im dal v ústach prednosť pred kockami ľadu, ktoré plávajú v nápoji.

Schválne sa na ňu nepozriem, už som jej dal viac pozornosti, než je bezpečné.

No keď zamierime k drevenej plošine, kde sa zbiehajú svadobčania, oslovím Austina.

„Pozerá sa?“

„Kto?“ spýta sa zmätene.

Ach, s ním ešte bude veľa roboty.

„Ved' ona, ty pako.“

Austin sa zahanbene poškriabe za uchom a zastrája sa: „Prečo to nezistíš sám?“

Zagúľam očami. Všetko aby mu človek vysvetľoval poplate.

„Pretože ak sa pozrieš ty a ona sa pozerá na mňa, ani jeden z nás jej nedá pocítiť, že má navrch.“

Uznanlivo zahvízda. „Človeče, ty by si mal robiť nejakého kouča zvädzania.“

„Tak pozrieš sa už, doriti?“ zavrčím tlmene.

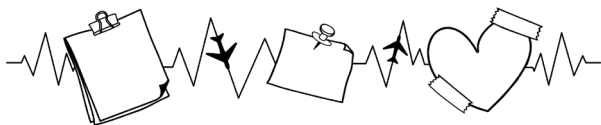
S takýmto prístupom by mi asi nikto nedal certifikát. Postačí mi, ak dostanem vyznamenanie za dnešný úlovok.

Konečne sa ten zadubenec pozrie.

„Pozerá sa,“ zvestuje mi presne to, v čo som tajne dúfal.

„Výborne,“ pochválím nás oboch naraz.

Párty sa môže začať.

3. kapitola

Leyton

„Leyton,“ najprv začujem štrngot náramkov, až potom známy sladký hlas, keď vychádzam z toalety. Potreboval som si opláchnuť ksicht čo najstudenšou vodou, keďže pomoc tej rozkošnej čašníčky som úmyselne odmietol.

Connorova dlhovlasá divožienka.

Dal jej tú prezývku, keď ho pomenovala po chlpatom ovocí. Po detailoch som nepátral.

Riley.

Koordinátorka kvôli nej posunula začiatok ceremónie, lebo od Aliho dostala echo, že sú už na lodi.

Páni, nevestu som síce ešte nevidel a nechcem byť neslušný, ale toto je druhá najkrajšia žena, ktorú dnes vidím.

Vážne ďakujem za zdravý zrak.

Kým podídeme k sebe, obzrie si ma od hlavy až po slušné mokasíny z brúsenej kože, ktoré by som s najväčšou radosťou skopol z nôh.

Éterická bytosť na mňa hľadí s toľkým nadšením, až sa cítim nesvoj.

Ani neváham, ihneď ju vezmem do náručia a poriadne vystískam. „Tak tu ťa máme. Jediná žena, kvôli ktorej sa prihlásim do služby, keď po nej vyhlásia svetové pátranie,“ zaševalím zvodne, pritom obaja vieme, že to myslím priateľsky. Inak by ma Connor dorazil.

Neveriacky prižmúri oči. „Tuším sa odmlčím častejšie, keď sú potom ľudia ku mne takí milí. Ešte si ťa nájdem.“

Je mi jasné, kam mala namierené.

„To dúfam,“ žmurknem na ňu a gestom ruky ju nasmerujem k miestnosti, v ktorej sa pripravuje jej otec.

Tých dvoch čaká sentimentálna chvíľka.

Zmienil som sa, že ten blázon dokázal v jednej chvíli prísť o najlepšieho priateľa, jedínú dcéru a svoju životnú lásku?

Nuž, je to môj nadriadený, ale má viac šťastia ako rozumu.

Vyjdem von, kde sa zgrupila naša firemná banda.

Koordinátorka všetkých naháňa a vyzvedá, či nevieme, kde je ženích.

Pár minút sa tvárim, že o tom nič neviem, potom požiadam mladého čašníka, aby šiel do miestnosti, kam som poslal Riley, a slušne ich upovedomil o čase.

Nezaberie to, až sa na scéne objaví Connor.

Nikdy som ho nevidel takéto dojatého, ako keď sa dozvedel, že prišla Riley.

Človeče, láska mení ľudí na strašné bábovky.

Aj jemu prezradím, kde ju nájde.

Čo tam po pár minútach navyše, veď máme celý večer, no nie?

Lenže nie, koordinátorka sa potrebuje predvádzať.

„Ty,“ ukáže na mňa prstom, „ty vieš, kde je ženích, nevesta a svedok?“

Ženích ma zrejme zachráni pred vraždou očným kontaktom.

„Stephen, no konečne,“ zajasá koordinátorka a už ho berie smerom k oltáru.

„Ty,“ obzrie sa za mnou.

Dočerta, veď má zasadací poriadok, nevie sa naučiť moje meno, keď som pre ňu taký nenahraditeľný?

„Čo pre vás môžem urobiť?“ spýtam sa úslužne.

Byť milý je výsada tých, čo chcú dostať všetko, po čom túžia.

Možno má páky na tú čašníčku.

„Zožeň dcéru ženícha,“ prikáže mi ostro.

Stephen po mne hodí prosebný pohľad. Pochopím, že chce tým dvom dopriať trochu času.

„Vybavím to, madam,“ zasalutujem, aby sa stratila vo svojej poondiatej pedantnosti a nechala ľudí žiť svoje *lovestory*.

Vyberiem sa k miestnosti, ktorá oficiálne patrí ženíchovi.

Po ceste ma extrémne upúta veľké dizajnové zrkadlo, kde si overím, či vyzerám dostatočne k svetu.

Už tri mesiace sa neholím dohľadka, dávam prednosť krátkemu upravenému strnisku. Vlasy tmavej blond farby mi dorástli do takej dĺžky, že si ich môžem dávať do uhladeného chvosta.

Nestrihám sa nakrátko dobrých desať rokov, asi od pätnástich alebo šestnástich rokov.

Ujde to, zhodnotím.

Dosť bolo zdržovania.

Nepovažujem za drzé vyrušiť ich, keď som taký nápomocný.

Proste tam vtrhnem.

Zbadám, ako si hľadajú do očí a že si nestihli povedať ani štvrtinu zo všetkého, čím sa posledné mesiace odluky umárali. Času dosť.

„Holúbkovia, určite si toho chcete ešte veľa povedať, ale čo keby sme dovolili inej zaľúbenej dvojici, aby si povedala svoje áno, najedli sa a pri drinku si vyrozprávali, čo máme všetci nové?“ takmer to zaspievam uvoľneným tónom.

Asi mi prepína z toľkých feromónov vo vzduchu.

Connor sa na mňa uškrnie. „Ty predsa nemáš nič nové.“

Zatváram sa dotknuto. „Nechaj ma aspoň chvíľu vyzerat' ako väčší frajer než ty. Riley, náhodou sa toho udialo celkom dosť. Dostal som Connorovo miesto.“

Trošku prehánam, ale naozaj iba trošku.

Nestal som sa partnerom, no po tom, čo si Connor vybral Riley namiesto práce, jej otec ho vypoklonkoval z firmy a niekto musel prebrať jeho agendu.

Takže áno, z večera do rána som stúpol tak o dve pozície.

Keby to bolo na mne, všetkého sa vzdám, no Connor usúdil, že si pôjde po svojom a oddelil pracovné aktivity od kamarátstva.

Riley nemá potuchy, čo sa za posledné mesiace udialo.

„Čože?“ vyhrkne pobavene aj zdesene.

Connor ma za môj výrok prevrta pohľadom a popchne ma, nech nezavadziam medzi dverami.

Naznačí mi, že pôjdu za mnou, nech sa pohnem.

„Nemusím byť vo firme, aby som ti nakopal rit’“ upozorní ma.

Všetci sa na tom zasmejeme, hoci to zhodnotil tak, ako by sa na partnera firmy patrilo. Naozaj by mi dokázal nakopať rit’ a pri pohľade naňho by som to bral ako poctu.

Vždy som bol hetero, no keby som nebol, Connor by bol na prvej priečke môjho zoznamu.

Ťahá mu na štyridsiatku, ale kdekoľvek prídeme, ukradne mi všetku pozornosť už len tým, že je. Keď prehovorí, môžem to rovno zabaliť.

Prítomnosť Riley pozdvihla moje šance na spoločenských akciách.

Asi aj preto ju mám tak rád a dokážem sa pri nej uvoľniť.

„Býval to taký mierumilovný chlapík,“ pošepkám jej. Dost’ nahlas, aby to neprepočul.

Riley sa rozosmeje a ja vpredu tiež, lebo ved’ oni dva-ja to nemôžu vidieť.

Nedám im plusové body za to, že sú občas vtipnejší ako ja.

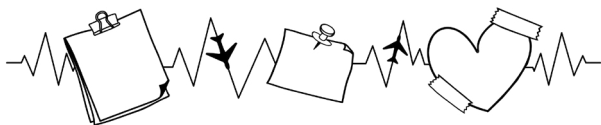
Dovediem ich na ceremóniu, aby sme si vypočuli dvoje *áno*, ktoré dajú zelenú mojej ďalšej výprave k baru.

Dočerta, hneď mi predstavivosť predhodí, aké *áno* by som rád počul z úst tej drzej čašníčky.

Môžeš láskavo prestať myslieť iba na jedno? rozhorčujem sa v duchu sám nad sebou.

Skôr len na jednu, opravím sa.

Oficiálne mi preplo.

4. kapitola

Leyton

Celý priestor doslova kričí láskou. Je to milé, ale chvíľami vážne otravné.

Ak by som mal z celej planéty vybrať jedného chlapa, na ktorého by som netipoval, že sa usadí, bol by to práve Stephen.

Po preklenutí štyridsiatky si uvedomil, že už nepotrebuje vymetať drahé podniky a striedať ženy, z ktorých sme si mohli vybrať.

Došľaka, budem si musieť nájsť nového partáka.

Na jeho obranu, fakt by bol idiot, keby si Kath nechal ujsť.

Riley ju raz nazvala našou Katy Perry a vystihla ju presne. Do tváre je naozaj ako jej dvojníčka, vlasy má dlhé a vytvarované do vlín.

Roky Stephenovi robila asistentku, pričom riadila viac vecí ako manažéri či obchodáci vo všetkých našich pobočkách.

Je to superžena, pre Stephena vlastne pridobrá.

Ale kto som ja, aby som to solídne zhodnotil?

Ja dávam od vážnych vzťahov ruky preč. Nie je to moja parketa a nepotrebujem byť najlepší v každej novej disciplíne.

V práci a v hrách sa mi tak bohovsky darí, že vôbec nečakám šťastie v láske. Láska je predsa aj v úspechoch, peniazoch a dobrodružstvách. Čo na tom, že niektoré trvajú jednu noc, veď spomienky pretrvávajú navždy.

Dnes to však chce nové spomienky.

Ale výber je poskromnejší.

Niežeby tu neboli krásne a sexi baby, je ich tu požehnané, ale musím byť opatrný, aby som neprišiel o prácu.

Ako som spomínal, každá kočka patrí buď do Kathleenovej rodiny, alebo do jej vzdialenej rodiny. Má nenormálne veľkú rodinu.

Takže mi zostáva bar.

Ten je dnes mojím útočiskom.

Momentálne je tam úplne všetko, čo potrebujem.

Preto sa tam hneď po obrade, gratuláciách a fotení zde-
kujem.

Život je niekedy fakt nádherný a momentálne ma podporuje v mojich nekalých úmysloch.

Svoju favoritku z personálu nájdem otočenú a prehnutú.

Bože, skúšaš, koľko znesiem? nevedomky vytočím hlavu k nebu.

Preto prehladnem, keď sa ten dokonalý zadok stratí z môjho zorného uhla.

„Zasa ty. Čo si dáš?“

Nie som si istý, či mi ten sluch ešte funguje v klasickej prevádzke.

„Poprosím ťa ďalšiu rundu pre kamoša,“ využijem Austi-
novu neprítomnosť, hoci dobre viem, že ešte nedopil a v tej-
to septembrovej pálave bude o chvíľu nacinkaný ako organi-
zátor vysokoškolského večierka.

Kývne hlavou na znak, že mi rozumela.

„Ako sa voláš?“ spýtam sa neutrálnym tónom, lebo už by sa patrilo pomenovať dnešný problém, keď je zároveň kandidátkou na moje vykúpenie.

Zastane s pohárom v ruke položeným na barovom pulte a zadíva sa mi do očí.

„Aké meno máš rád?“ odpovie otázkou, značne una-
vená životom krásnej ženy, ktorú sa všetci snažia zbalit'.

Opäť sa jej z chvosta uvoľní zopár prameňov. Musím odolávať, aby som neprezradil, ako rád by som sa jej dotkol.

Na priliehavej bielej veste s golierom a bez rukávov, ktorá sa pokúša cudne zakryť dekolt, pritom nehanebne

zvýrazňuje plné prsia pod látkou pripomínajúcou sako, nevidím žiadnu menovku a vyslúžim si škaredý pohľad za to, že jej zízam na prsia.

„Nemali by ste nosiť menovky?“ zdvihnem jedno obočie.

„Nemal by si sa venovať svadobčanom?“ vráti mi to.

„Vždy odpovedáš otázkou?“

„Vždy máš toľko otázok na personál?“

Vedíme očný súboj a prvýkrát v živote by som rád nevnímal okolie. Lenže sa k nám blíži Connor.

Vyzerá dosť nahovno.

„Tváriš sa hrozne, človeče. Problémy v raji?“ zisťujem, kým čašníčka zotrúvajúca v anonymite pripravuje drink akože pre Austina.

Connor ma sprazí pohľadom.

Ježiši, čo sú všetci takí nedotkliví?

„Čiže pohár červeného vína,“ narovnáam sa a kývnem na čašníčku, ktorá prešla na opačnú stranu. „Po ňom presta- neš byť taký naježený.“

„Nie som naježený,“ osopí sa na mňa.

„To je v pohode,“ prehodím mu ruku cez rameno, „keby žena mojich snov dorazila na svadbu svojho otca s takým seladónom ako Riley, tiež by mi nebolo do spevu,“ pri tých slovách očkom sledujem čašníčku, ktorá nás nenápadne počúva, zatiaľ čo Connor šibne očkom po chlapovi, o ktorom hovorím.

Narážam na neznámeho Taliana, ktorý prišiel s Riley a Alim.

Už viem, že sú iba priatelia, ale s Connorom súcitím.

Riley na Sardínii strávila tri mesiace a doteraz sme nevedeli, že jej robil spoločnosť taký casanova.

„Som v pohode,“ precedí Connor namosúrene.

Pustím ho a rezignovane rozhodím rukami. „V poriadku. Ak sa niekto na tejto pláži môže cítiť neohrozene, tak si to ty. Ani ženích nemá takú štartovaciu pozíciu.“

Pretočí oči nad mojimi lichôtkami.

Nevypláca sa byť k ľuďom priveľmi srdečný.

„Ak si dobre spomínam, tak ty si sa previnil iba tým, že si vyberáš zadubených kamarátov,“ pripomeniem mu.

Mal by som viac vážiť slová, keď spomínam svojho šéfa, ale bavím sa s priateľom, tak azda si môžem pustiť ústa na špacír.

„Och, nemyslel som seba,“ dodám, keď si ma Connor pochybovačne premeria.

Konečne sa rozosmeje a vďačne prijme pohár vína od mojej čašníčky.

Povedal som mojej?

Asi trochu trúfalé, keď sa práve tvárim, že stratila môj záujem.

Neviem, koľko času ubehne, kým s Connorom opusťm bar, a o chvíľu tam ťahám Austina, lebo jeho falošný drink som obetavo vypil sám.

Kam som to len dotiahol, keď čakám, kým niekto druhý dopije, aby sme si mohli vypýtať ďalšie palivo?

Prekvapuje ma, že pri tom množstve tekutín som sa ešte nedošťal.

Predtým, ako si nás čašníčka všimne, zjaví sa pri nás Riley.

„Čo to bude, princezná?“ oslovím ju, akoby som bol koordinátor baru. „Vínko, miešaný drink, niečo tvrdé? Connor, kde máme Connora?“ začnem sa obzerat' okolo seba, hrdý na svoj zmysel pre humor.

Vystrúha grimasu a potlačí rozpaky. Je roztomilá.

„Len vodu,“ odvetí a prívetivo pozrie na osobu za barom. „Ďakujem.“

Tú vodu dostane rýchlejšie, než čokoľvek tresnem.

„Nech sa páči,“ usmeje sa čašníčka a mňa zasa začne srat', že neviem ani jej meno.

Riley poďakuje, potom tmavovláska odbehne na druhý koniec barového pultu vziať z chladničky tonik.

Dočerta, tá si už pamätá naše objednávky.

Pri tej príležitosti si s Austinom obzrieme jej veľmi vydarené pozadie v béžovej skladanej sukni, pod ktorou sú nenápadné šortky, a obdivne zaškúlime.

Má božské aj nohy. Akoby sa venovala nejakému športu, ale nie práve olympijskej kulturistike.

Štíhle a vyrysované.

„Dal by som si aj viac,“ zamrmem drzo, keď mi podá pohár s ginom a fľašku toniku.

Dočerta, to malo zostať iba v hlave.

Nie som veriaci, ale teraz sa modlím, aby pošmyknutie môjho jazyka nepočula.

Neskoro.

„Nechaj si zújsť chuť, kravatáčik,“ uškrnie sa na mňa. „Ja nie som v ponuke.“

Som vo švungu, asi za to môže pitný režim, a už mám dosť tej chôdze okolo horúcej kaše.

„Aká si si istá, že vieš, na čo som myslel,“ hlesnem.

„Hej, hovorí sa tomu oči,“ odbije ma.

Ignorujem divákov.

„Vie tvoj šéf, akú drzaňu tu zamestnáva?“ zažmúrim na ňu, ale je jasné, že donášať nebudem.

Jej pozornosť tým však upútam. „Chceš ísť žalovať?“

„Možno.“

Doširoka sa na mňa usmeje, svet je gombička, a prehodí si cez plece bielu handričku. „Tak to ti držím palce. Som tu len na záskok, aby tvoji prachatí kamoši mohli mať veselicu na poslednú chvíľu.“

Evidentne netuší, že vedľa mňa stojí pracháčova dcéra, ktorá potláča smiech, lebo sa neradí medzi jednu z nás. Jej hodnoty sa vyhýbajú Wall Street dostatočným oblúkom, aj keď z otcových peňazí by si mohla žiť ako v bavlnke. Nestojí o ne.

Zato ja stojím o to, aby som sa o tejto potvore za barom dozvedel čo najviac. A je mi jedno, čo všetko ma to bude stáť.

„Odkiaľ si?“ vmieša sa do rozhovoru Austin.

„Zo Slovenska. Malá krajinka v Európe,“ povie nie veľmi nadšene a paradoxne namosúrene zíza na mňa, nie na Austina, ktorý sa pýtal.

„Hovoríš, ako keby tvoja krajina nebola na mape,“ sfúk-
nem ju.

„Nechcem ťa uraziť, fešáčik,“ zapozera sa na mňa v štýle – *ty si vážne nedáš pokoj?*, „ale väčšina Američanov má problém zaradiť moju krajinu a pletie si nás s Českou republikou alebo Slovinskom.“

„Ja nie som väčšina,“ zatahnem s iskrou v hlase a prepaľujem ju pohľadom.

„Aj ja som spolovice Slovenka,“ povzbudí ju Riley.

„Počkat,“ tmavovláska sa zľakne a vyjavene pozrie mojim smerom, „aj ty?“

„Nie,“ odvetím skleslo, „no pokojne mi niekedy môžeš spraviť sprievodkyňu.“

Nedám si pokoj, som už raz taký.

„To iste,“ odbije ma a sprisahanecky pozrie na Riley. Prepne do slovenčiny. „Tvoj kamoš žije vo vlastnom svete, však?“

„Áno,“ odvetí Riley a privolí, „občas má svoj svet, ale stojí za návštevu.“

Znervózniem. „Čo si to šepkáte? Poprosím po anglicky.“

„Užite si oslavu,“ zasmeje sa tmavovláska, vezme tácku a vyrazí medzi ľudí.

„Čo?“ zostanem ako omráčený. „Počkat, to nie je veta, akú som chcel počuť.“

Riley sa so smiechom prikloní k Austinovi. „Kedy ten naposledy dostal košom?“

„Odkedy ho poznám,“ zamyslí sa nahlas a neviem prečo si myslí, že ich nepočujem, „toto bude jeho premiéra.“

Počastujem ich vražedným pohľadom a obaja sa rozosmejú.

Zradcovia.

Ak si však myslím, že mám dost' rozprávok a sladkých ceremónií, veľmi sa mýlim.

Po prezentácii, ktorú si nachystala nevesta pre ženícha so samými sentimentálnymi momentmi zo života a k tomu prihodila novinky, čo emocionálne rozsekali všetkých prítomných, zamierim k baru po vykúpenie.

Väčšinou majú problém opiť sa mladomanželia, lebo stres asi blokuje alkohol alebo čo, dnes som ich žezlo prevzal ja.

Zacnie sa mi po niečom podobnom, ako majú oni.

Fakt to so mnou ide dolu vodou.

Je nepríjemne badateľné, že tmavovláska je zo mňa otrávená.

Ledva si položím lakte na barovú dosku, veľavýznamne zavzdychá a spustí: „Neviem, o čo ti ide, ale ak dúfaš, že si na svadbe svojich kamošov vrzneš s čašníčkou, skús to u Loli.“ Pohlľadom šibne po náprotivnom minibare, ktorý som doteraz úspešne obchádzal. „Ja by som zvážila iba veľmi tvrdú šukačku. A keď vravím veľmi tvrdú, myslím drsnejšiu, než ti práve napadlo. Príliš drsnú aj na teba.“

Tomu vravím obrat.

Zle som ju odhadol?

Zmenil sa mi vkus?

Samozvaná sexuálna jasnovidka ma preskenuje od obočia až po spodok.

Hoci ma to dojme, intuícia mi vraví, že výraz tvrdá šukačka použila maximálne druhýkrát v živote, ale snaží sa zniet' veeelmi nad vecou. Čo sa nevyučuje s tým, že na mňa spravila dojem.

Keď si odmyslím...

„Predpokladám, že to nebol kompliment,“ zašomrem popod nos a odkašlem si. Teraz jej poviem, čo mám na srdci ja, hoc aj za pochodu. „Nejaká Loli ma absolútne nezaujíma, ale pochopil som, že dnes nie sme na rovnakej vlne. Ja mám totiž chuť na nechutne nežné milovanie,“ myknem plecami ako nejaká superfajnová panička.

Čo to trepem? Zašliapalo mi z Austinových výrokov alebo sa na mňa nalepila Connorova honba za láskou?

Toto nie som ja.

Z nejakého dôvodu to však nevezmem späť.

A ona ma neodpáľkuje.

Pohlľadom skúma, či to myslím vážne.

„Nežné prírazy striedajúce patrične drsné vniknutia?“

Snaží sa vyjednávať?

Tak dobre, maličká, nech je po tvojom.

„V tvojom prípade urobím výnimku. Som otvorený kompromisom.“

Pretočí oči. Úplne bez hanby.

Ani som si nevšimol, kedy mi na bar pripravila to, po čo si chodím celý večer.

„Ber si svoj drink aj kompromisy. Nemám záujem. Prájem príjemnú zábavu.“

To azda...

„Leyton,“ preruší ma Stephenov hlas, „pod' sa k nám pridať.“

Och, jeho cigarový rituál.

Či ide o úspešný obchod, niečie narodky alebo vlastnú svadbu, vždy sa nájde polhodinka, keď pred nami vybalí nejaký zberateľský kúsok a my doslova vyfajčíme „státisíce“.

Ak by som mohol mať v ústach klitoris tejto rebelky, žiadna fajnová cigara by to neprebila, ale je mi jasné, že dopamínové delo potrebuje viac priestoru na nabitie.

„Hned' som pri vás,“ kývnem mu. Potom obídem bar a podídem k nej, práve keď čupí a zápasí s vreckom plným ľadovej triešte. Nahnem sa k jej uchu, pošepky a precízne poviem: „Dnes sme sa tu určite neocitli náhodou. Pokiaľ chceš zahodiť túto šancu, bude to čisto tvoje rozhodnutie, ktoré budem akceptovať, ale keby malo byť po mojom, tak by si odtiaľto síce odišla po vlastných, ale zajtra by si si musela vziať voľno.“

Zatrasú sa jej ruky, až takmer vysype triešť na zem.

Len sa rozbieham, zlatko.

„Na rukách by som si ťa odniesol do jedného z tých baldachýnových prístreškov na pláži, zatiahol sieťku, cez ktorú by aj tak zrejme bolo čosi vidieť, a ľahol si k tebe.“

Ustrnie, no ani nemukne.

„Zvlhla by si skôr, ako by som si to overil prstami, ktoré by zabľúdili až k okraju tvojich nohavičiek pod tou chutnou sukňou so šortkami. Popasoval by som sa s nimi, vsunul do teba dva prsty a tretím ti rozdráždil klitoris. Dozvedel by som sa, ako stonáš, vtedy by som vytiahol prsty a oblizol ich. To by bol môj štartér. Odporne pomaly by som ti rozopínal vršok. Nemáš ani potuchy, aký bývam netrpezlivý, no pri tebe by som strčil do vrecka aj jogínov levitujúcich kdesi na vrchole hory v Tibete. Ty by si mi stála za to strpenie.“

Stažka preglgne, čo ma ešte povzbudí.

A buď sa príliš vžijem do svojich fantázií, alebo mi šum od mora priveje k ušiam jej tichučké zaúpenie.

„Je mi jedno, čo by som pod tou vestou našiel, lebo viem, že by som to zbožňoval.“

Vážne?

Neviem, kde sa to vo mne berie, ale ďalej sa to derie von.

„Bozkával by som každý štvorcový centimeter tvojho tela, nenáhľivo a precízne, cez prsia, jamku medzi plecóm a kľúčnou kosťou, krk, ktorý by si mi roztúžene vydala napospas, bradu, líce, až po pery a ten ostrý jazyk. Chcela by si viac, no ja by som túžil po predohre, ktorou by som ťa mučil. Pretože, ako som už spomenul, pri tebe by som odrazu disponoval trpezlivosťou za nás oboch.“

Zachveje sa a ja v sebe lovím tú ospevovanú zdržanlivosť. Už dávno ma mohla stopnúť.

Nespravila to.

Namiesto toho pokojne necháva triešť v jej rukách meniť skupenstvo.

„Vo chvíli, ako by si sa ocitla na pokraji zúfalstva a očami začala žobroniť, aby som do teba vošiel...“

Zatají dych.

„... vyzliekol by som si ťa donaha a bezostyšne ťa otočil tvárou k matracu. Potom by som ti rukou masíroval zadoček, kým pery by bozkávali krk, chrbát a priehľbinu nad tými zvodnými polovičkami.“

Ak nezačne dýchať, budem nútený dať jej dýchanie z úst do úst.

„Veľmi by som chcel, aby si sa mi vzoprela,“ teraz cítim, ako prepočítava, či stále opisujem svoju predstavu, alebo hovorím o realite, „a vzala do rúk môjho tvrdého vtáka, lebo vďaka tomu by som pustil opraty a dal ti...“

„Leyton! Kde trčíš?“ zahučí Austin, ktorému s pár drinkami zosilnel hlas.

Nemal som ho toľko nadávať.

„To sa už nedozvieme,“ smutne tlôsknem jazykom, predtým ako zmyselne dodám: „Alebo áno?“

Bez povolenia jej vtisnem bozk na vlasy a zanechám ju bez slov a s mokrymi rukami.